

. 217. on-line setkání skupiny Dr. Hawkinse zaměřené na vzdávání se srozumitelné v CZ a SK jazycích – 23.12.2024

. 23. prosince / decembra 2024

Vítáme všechny, kteří právě sledují naše předvánoční, 217. on-line setkání studijní skupiny Dr. Hawkinse.

Už jen tím, že jsme dotřepali svoje kostry na toto setkání, máme šanci, že se na nás něco osmózou nalepí. Tak, jak se to děje v AA nebo v jiných dvanácti krokových skupinách. Naše setkání umožňují postupné posuny z poslouchání do momentů, kdy tzv. trkne – a to naposlouchané je uplatněno v praxi, v situacích, kterými jsme karmicky přitahováni.

Díky našemu každopondělnímu on-line setkávání se, se v naši duchovní práci nacházíme v etapě, kde důrazem není již jenom „vědět“, ale stávat se tím, co se učíme. A to s pomocí naší nepřetržité duchovní zamyšlenosti. Je to mysl, která nás dovede k nemysli. Tím se posouváme do setkání, která jsou více zaměřená na vzdávání se, nebo-li přijímání toho, co je, a – toto vzdávání – je srozumitelně podané ve slovenském či českém jazyce.

Kromě on-line pondělků pořádáme 2x ročně osobní setkání, vždy na jaře a na podzim. Podrobnosti jsou uvedeny na webu www.hawkins.support.

Ti posluchači, kteří se připojili nedávno, mohou načerpat poznatky z našeho archivu on-line setkání, které jsou archivovány rovněž na webu hawkins.support.

Kdo má možnost si zapnout kameru, toho Julo bude moci zaregistrovat a vidět odezvy. Když nebudete mluvit přes mikrofon, nebudete vidět v záznamu tohoto setkání.

Setkání bude odrážet to, na co se Julo naladí a bude vhodné pro skupinu říci.

Na dnešek přišly tři odezvy.

Ale nejprve si pustíme Požehnání od Dr. Hawkinse. Pohodlně usadte či ulehněte a začínáme.

Video s požehnáním od Dr. Hawkinse:

<https://www.hawkins.support/wp-content/uploads/2022/07/DRH-pozehnani-posluchacum-hlasite-1280x720-2000.mp4>

Předávám slovo Julovi:

JULO...

Jen ze záznamu...

. 21. prosince: Postřehy z knihy „*Podél cesty k osvětlení*“

Automatický překlad učený Honzem

Nevědomost nepodlehne útoku, ale rozplyne se na světle a nic nerozpouští nečestnost rychleji než prostý akt odhalení pravdy. Jediný způsob, jak zvýšit svou moc ve světě, je zvýšit svou bezúhonnost, porozumění a schopnost soucitu.

Z knihy: „Moc oproti Síle: Skryté faktory lidského chování“ (2012) orig. str. 305.

S dalšími souvislostmi:

Ze sociálně-behaviorálního hlediska, jak jsme si řekli, je pravda souborem zásad, podle kterých lidé žijí, bez ohledu na to, čemu třeba říkají, že věří. Viděli jsme, že existuje subjektivní pravda, operační pravda, hypotetická pravda a intelektuální pravda; a pak existuje faktická pravda. Oprávněnost kterékoli z nich závisí na rámci (chápání souvislostí) dané (zdánlivostně) vnímací úrovně. Pravda není funkční, pokud není smysluplná, a smysl, stejně jako hodnota, jsou odvislé od jedinečnosti (zdánlivostně) vnímacího pole. Fakta a údaje mohou být na jedné úrovni přesvědčivé a na jiné irelevantní. Funkční platnost přijímaných informací se také liší podle intelektuální úrovně a schopnosti abstrakce mysli příjemce. Aby byla pravda funkční, musí být nejen „pravdivá“, ale i poznatelná; každá úroveň pravdivosti je však pro úroveň pod ní nepoznatelná a nemá žádnou platnost mimo své vlastní pásmo. Takže, můžeme dojít k závěru, že nejrůznější podoby pravdy, jak je známe v pohledu na běžné lidské fungování, jsou příkladem *závislé pravdy*, jejíž pravdivost je zcela závislá na daném souboru parametrů, resp. souvislostech. Dokonce i námi uctívaná „vědecká pravda“ je z definice také pravdou pouze za určitých podmínek, a proto podléhá sporům a omylům. Statistické vyvozování se stalo nástrojem propagandy a statistická zkreslení, jimiž lze dokázat cokoli o

čemkoli, odtrhly naši věrohodnost.

Existuje nějaká neosobní pravda, nezávislá na individuálních podmínkách nebo souvislostech?

Pravda, jak je zjišťována výzkumnými metodami vysvětlenými v této knize, odvozuje svou platnost z konečných zdrojů daleko mimo vliv jakéhokoli lokalizovaného (zdánlivostně) vnímacího pole. Nepředstavuje ani osobnost, ani stanovisko a nemění se v závislosti na stavu testovaného subjektu nebo prostředí.

Nevědomost nepodlehne útoku, ale rozplyne se na světle a nic nerozpouští nečestnost rychleji než prostý akt odhalení pravdy. Jediný způsob, jak posílit svou moc ve světě, je zvýšit svou bezúhonnost, porozumění a schopnost soucitu. Pokud se podaří k tomuto poznání přivést různorodé skupiny obyvatelstva, přežití lidské společnosti a štěstí jejích členů bude zajištěnější.

Počátečním účinkem převzetí odpovědnosti za pravdu svého života je zvýšení nižších úrovní energetického pole na 200, což je kritická úroveň, na níž se poprvé objevuje moc, a odrazový můstek ke všem vyšším úrovním. Odvaha čelit pravdě vede nakonec k Přijetí, kde se na úrovni 350 objevuje větší moc. Zde je pak dostatek energie k vyřešení většiny lidských společenských problémů. To pak vede k ještě větší moci, která je k dispozici na úrovni 500, tedy na úrovni Lásky (Srdečnosti). Obeznamnost s vlastními i cizími lidskými slabostmi dává vzniknout odpuštění, a tím i soucitu. Soucit je bránou k (Boží) Přízni, ke konečnému uvědomění si toho, kdo jsme a proč jsme tady, a ke konečnému zdroji veškeré existence.

Od: „Moc vs. síla: Síla: Skryté determinanty lidského chování“ (2012), kapitola 23: Hledání pravdy, str. 304-305.

Související nauky:

Z knihy „Léčení a zotavení“ (2009), kapitola 5: Duchovní první pomoc, str. 170-171:

Kritickým bodem v každé duchovní práci je schopnost být ochoten říkat pravdu. Velmi často je touto pravdou „nevím“ a z „nevím“ vychází ochota vzdát se (svých stanovisek a potěšení z jejich obhajob) Bohu. Pravda přichází skrze akt vzdání se. Pravda „nezpůsobuje“ bolest a je chybou uctívat bolest a myslet si, že utrpení je proto královskou cestou k Osvícení. Ta spočívá v uvědomění si, že utrpení v sobě samém není způsobeno pravdou, ale neochotou opustit faleš. Právě díky vzdání se Bohu se odhaluje pravda.

Vzpomeneme-li si na svou vnitřní nevinnost, když začínáme duchovní práci, žádáme, aby to, co není pravda, bylo přivedeno k našemu uvědomění. Tento postup je tedy známkou úspěchu. Důsledkem toho může být poněkud chaotické vynořování se žití (odžívání) lidí, kteří jsou označováni za duchovní hledající. Vnitřní bytost je potěšena, protože říká: „Byl jsem požádán, abych viděl, co stojí mezi mnou a

pravdou, a to bylo vyzdviženo před mé uvědomování, aby to bylo rozpoznáno, znovu vlastněno, uvedeno do nových souvislostí a uzdraveno.“ Vnitřní bytost je potěšena, protože říká: „Byl jsem požádán, abych viděl, co stojí mezi mnou a pravdou, a to bylo vyzdviženo z mého vědomí, aby to bylo rozpoznáno, znovu vlastněno, znovu uvedeno do nových souvislostí a tím překlenuto.“ Poskytujeme bezpečné místo a souvislosti ohledně naší duchovní práce tím, že jsme soustředěni v Srdci – ne ve fyzickém srdci, ale ve vrcholném soucitu, z držení sebe sama na této úrovni, z radosti z duchovní práce a z vyslovení „děkuji“ z vděčnosti za všechny věci, které se vynořují. Tato krize je samotným aktem duchovního uzdravení. Je to právě překlenutí krizí, díky němuž nastává uzdravení.

Odezva od Milana:

Dobré ráno Honzo, Julu a Františku !

Dobré ráno všem!

Opět posílám velké poděkování za minulé 216. on-line setkání.

Byl tu opět jiný pohled, trochu jiné pojmenování duchovní pravdy. To přirovnání s nepohnutou hladinou rybníka pro Já-Bytí je výborné. Ta je již v pokoji a klidu, tichá, soucitná, láskyplná.

Pokojnou hladinu narušuje všechno. Všechny myšlenky (peříčka) láskyplnosti, soucitu a pokoje musíme zanechat na nejvyšší úrovni. Na nižší úrovni, nám, pomocí nepřetržitě duchovní zamyšlenosti, pomáhají dostávat se do láskyplnosti, soucitu, pokoje a klidu.

Také Julu několikrát zopakoval s odezvou Alice, která byla výborná, větu “ Věci jsou, jak jsou. Vše je dokonalé, jak to je „.

Asi nejlepší osvětlení významu těchto vět mi přišlo ve výňatku, z knihy „Podél cesty k osvětlení “ na 20. prosinec,

Na Facebooku , ve skupině Vědomí jsem si přečetl výňatek, který přeložil Julu:

“ Nedokonalosť existuje len v myšlienkach mysle.

Nedokonalosť neexistuje (a nie je možná) vo svete takom, aký je. “

Z: Oko- Ja-Bytia “ Pred Ktorým Nie Je Nič Zatajené “ (2002), kapirola 12: Hledání pravdy, org. str. 192

Bylo by výborné, kdyby nám Julu mohl zopakovat tuto 12 kapitolu, odstavec – 12.45.

Děkuji.

Přeji všem “ Dobré ráno „.

Milan

JULO...

Jen ze záznamu...

.12.45. Otázka: Prečo teda je taká hojnosť chybných pozorovaní a súhrnov presvedčení?

Odpoveď: Jazykový prejav vytvára a definuje {a sústavne od detstva utvrdzuje} myšlienkové vzory a formy, ktoré sú potom premietané na svet. Je to zvyk pripisovania ľudských vlastností. Vidíme veľký strom vedľa malého stromu a povieme, že veľký strom 'dusí' ten malý strom a 'odoberá mu jeho slnečné svetlo'. Alebo hovoríme, že to bola brutálna alebo zlostná búrka, alebo, že toto je nádherný strom, ale ten vedľa neho je zdeformovaný a škaredý.

Naivné výroky pripisovania ľudských vlastností veciam, javom, a Bohu sú bežné. Keď povieme, že niečo je dobré, mienime tým, že to chceme. Keď povieme, že niečo je zlé, mienime tým, že sa nám to nepáči. Sám o sebe svet neobsahuje {nič také, ako v gramatike} predmety, príslovky, ani predložky; nie je v ňom ani {časová} postupnosť, {ani} udalostí, či dianí. Dokonca aj všetky slovesá sú nepatričné. Nič 'nerobí' nič {, ináč povedané niet niečoho, čo by niečo 'robilo'}. Dokonca aj podstatné mená sú zdrojom zdanlivosťou vnímania {vytváraných} mylných predstáv, keďže podstatné meno zastrešuje ľubovoľný výber ohraničenia a vlastností, ktoré majú prvotnú existenciu len v pozorovateľovej mysli. Čo je obtiažne vidieť je, že všetko je kompletne a úplné samo o sebe, a existuje ako vlastná sebatotožnosť. Žiadna 'vec' neexistuje, a aj keby mohla, nie je to meno, ktorým je pomenovaná. Povedať: „Toto je stolička“, znamená poprieť kompletnosť, celistvosť a absolútnu sebatotožnosť všetkého, čo existuje. Povedať: „Toto je stolička“, znamená povedať, že A je vlastne B. Pomenovanie, vyobrazenie, idea stoličky, je opäť niečo iné ako stolička, a myseľ je ľahko obalamutiteľná vytváraním slovíčkovania {, ktoré zbožňuje}, a jazykovou pohodlnosťou {a praktickosťou}. Abstrakcie sú jazykové pohodlnosti {a praktickosti}; nemajú samostatnú existenciu. Jazyk je metafora {, ináč povedané, jazyk sú výtvary myšlienkovitosti zdanlivosťou vnímania {vytváraných} mylných predstáv, pritom ale nevediac, že sú falošnou náhradkou skutočnosti a jej skresľovaním a humpľovaním}.

Všetci poznáme dômyselne vyhotovené obrázky, ktoré ukrývajú vyobrazenia. Deti milujú 'hľadať mačku' na obrázku. Myseľ to robí neustále, dokola a dokola, zo zvyku. Svet vnemov je vytvorený zo známych tvarov a vyobrazení, ktoré sú držané pohromade súhrnmi presvedčení, a je mu dodávaná energia emóciami. {Na Marse objavili kamenné dvere.} To, či predmet alebo situáciu milujeme alebo nenávidíme, či sa jej bojíme alebo ju obdivujeme, či ju vidíme ako škaredú alebo nádhernú, závisí od pozorovateľa. Takéto vlastnosti neexistujú vo svete. Prídavné mená nemajú ozajstnú existenciu ani skutočnosť.

Ako sa vedomie vyvíja do vyšších úrovní, svet {v očiach pozorovateľa} mení svoj vzhlad a správanie {, nakoľko ego/všedné ja si vždy všíma a vidí výhradne iba to, na čo je 'naladené' a čo a ako to chce vidieť}. Ako vedomie dosiahne úrovne, ktoré ciachujú vo vysokých 500vkách, krása a dokonalosť sveta žiaria božskou Žiarivosťou ako jadrom svojej existencie. Všetky zdanlivé formy a oddelenosť začínajú miznúť a všetko sa vidí ako prepojené a {plynulo} súvislé so všetkým ostatným. Človek je potom svedkom nekonečného zázraku časovo neohraničeného tvorenia. Všetko je videné ako celistvé, dokonalé a kompletné. S trknutím sebatotožnosti je všetko videné ako absolútne dokonalé vo vyjadrení svojej božskej podstaty. Nedokonalosť existuje len v myšlienkach mysle. Nedokonalosť neexistuje {a nie je možná} vo svete takom, aký je.

Ako úroveň vedomia postupuje nahor cez 600 do úrovní ciachovaných na 700 a viac, dokonca aj samotný svet ako taký mizne. Je len neprejavené a prejavené, ktoré existujú len ako vnemy. Absolútna Skutočnosť je sama o sebe bezforemná, a preto je prítomná vo všetkých formách.

Odezva od Amandy:

Milý Honzík , Julko a všetci.

Sledujem každé stretnutie, nie vždy sa mi podarí živé vysielanie, takže pozerám záznam.

Veľmi by mi pomohol uhol pohľadu učenia dr.Hawkinsa.

Môj 19 ročný syn sa pre liečil na úzkosti.

Nepomohli mu žiadne lieky , terapie.. jediné, čo mu pomohlo, boli benzodiazepíny..

Cez nadužívanie vznikla závislosť.

Bol už 2.x na detoxe v nemocnici a verím, že sa pôjde liečiť zo závislosti. Povedal, že sa chce uzdraviť.

Čakáme,kedy sa uvoľní miesto v liečebni.

Môže to trvať deň,ale aj mesiace..

Mali sme veľmi dramatické udalosti, keď sa po jesennom detoxe spustila jeho recidíva.

Dnes príde z nemocnice.

Ja neviem, ako sa mám k nemu správať. Je to nová situácia. Jeho osobnosť je teraz iná..

Vždy sme mali pekný, úprimný vzťah. Závislosť ho zmenila..

Som unavená, aj vystrašená.

Lebo abstinenčné príznaky sú životu nebezpečné.

Pred rokmi som takto stratila muža (otca mojich detí), keď ho pohltila závislosť.

Som láskavá,

chápavá, ale v tejto situácii aj vystrašená.

Kladieme si s mojou dcérou otázku, čo nás má táto situácia naučiť..

A ako sa k nemu správať..

Podľa informácií, ktoré sme našli, sme spoluzávislé. Nikto týchto ľudí needukuje..

Prosím o váš uhol pohľadu, milí

S úctou, vďakou..

Amanda

JULO...

Jen ze záznamu...

Odezva od Evy:

Dobré ráno Honzo, Julu, a František.

Neviem, asi mi už lekcie môjho duchovného učiteľa prerastajú cez hlavu, možno si dám prázdniny, alebo budem opakovať ročník, nakoľko sú náročné a časté. Posledné stretnutie som sledovala asi od polovice, bola som proste mimo domu. Na konci ma zaujala myšlienka, keď pár hľadá duchovnú cestu spoločne, následne som si vypočula celé stretnutie a dozvedela som sa, že nikto mi nič nerobí iba ja sama, asi je to tak.

Ja som sa v septembri chcela zúčastniť stretnutia v Střílkách, nechala som to do poslednej chvíle otvorené, lebo som nevedela kedy prídu vnučky. Práve v ten víkend sa nahlásili, tak som samozrejme nešla, nevšimla som si, že som nechala otvorenú poštu s inštrukciou o stretnutí. Môj duchovný učiteľ si to prečítal a " vysvetlil mi, že som sa dostala do SEKTY". Vtedy som len konštatovala, že asi je to tvoj názor, ale ak budeš mať záujem, niečo ti o tom porozprávam. Nemal. V súčasnosti hľadám možnosť prestávky , rozmýšľam, že si dám pauzu, neviem ešte či natrvalo, alebo len prázdniny, prenájom malého bytu by som mala zvládnuť bez väčších problémov, vlastne ani neviem prečo vám píšem, možno hľadám podporu, doktorka mojich vnučiek sa ma spýtala, či zvládnem prevziať právnu zodpovednosť za ne, asi chce kontaktovať sociálku, tento týždeň mi pomohla prežiť veta, vykonávam potreby prítomnosti aniž ...

Celý týždeň mám dojem, že fungujem na autopilota, žiadne emócie nič, idem ako robot. Mám ešte šancu poskytnúť deťom láskyplný vzťah?

Ďakujem

Eva

JULO...

Jen ze záznamu...

HONZA:

Pokud zatím nedostáváte emailem informace o nadcházejících setkáních a chcete tyto emaily dostávat, napište mi na: jan.macto@gmail.com.

Na stejný email můžete psát i odezvy a dotazy.

Je tu opět výzva k zaměření se na posílání lásky, během toho, co František bude číst Shrnutí. Také si můžeme text v duchu opakovat, nebo si jej říkat předem, pokud si text už pamatujeme...

FRANTIŠEK:

Shrnutí od Františka, (revidované Julem):

Přátelé, děkujeme, že máme opět příležitost být ve skupině stejně zaměřených a osmózou obdarovávat naše kamarádská těla.

To nám umožňuje alespoň jednou za týden si uvědomovat, že podléháme JENOM tomu, co uchováваме v mysli. A tedy jak jsme si jindy řekli, na co vrháme pohledy a komentáře, tedy na to, co chceme, ale i nechceme, to potom intenzivněji chytáme. Je na nás, kolik pozornosti věnujeme vzcházejícímu obsahu. A zde je nutno říci, že my usilujeme jít směrem, kde nemáme komentáře. Boha nacházíme skrze jednoduchost. Přece je jednoduché zanechat komentáře. Tomu každý rozumí, ale trklo vám toto rozumění?

Například, nic není dobré ani zlé, jen myšlenky skrze naše stanoviska to dělají takým. Tedy, když jsme se všemi myšlenkami v pokoji a klidu, tak ty věci, jakože venku, jsou také v pokoji a klidu. Záleží na tom, kde libovolně uděláme čáru rozdělující dobro od zla, která definuje naši dualitu. Zde je nutné si odkrýt, že všechny názory či stanoviska jsme nakoupili jako děti od svých rodičů, sourozenců, učitelů a jiných, kteří nás vychovali, jak nejlépe uměli a rovněž také z

předcházejících epizod života. Upouštíme od stanovisek, ale ne proto, že jsou správná nebo nesprávná, ale proto, že toto upouštění vede k zvýšení úrovně vědomí, co nás vede směrem k pokoji a klidu.

Jak to udělat?

Objednáváme si, nejlépe 2x denně, láskyplné myšlenky, které nás vtahují k vidění nevinnosti a vedou k láskyplnosti a k soucitu. Ukázalo se, že jediným účinným pomocníkem je pokorné přiznání si vlastních nedostatků a nevědomostí. Každý, tedy i já, dělá vždy to nejlepší, co umí a čeho je schopný. Jinak řečeno, tímto vlastně uznáváme Já-Bytí, v nás i ve všech osobách kolem nás.

A dáváme pozor, abychom v životě jednali oddaně bezúhonně, tedy, abychom se nešťourali, ve svém každodenním životě, s energiemi pod úrovní 200, což je úroveň bezúhonnosti. Zde je vhodné si připomenout, že tedy nemusíme sledovat světové zprávy a šťourat se v nich. Všechno jsou vlastně egem viděné pohádky, které byly vytvořeny pro ty, kteří naoko volí mít pokoj a klid, ale vnitřně ho nechtějí, chtějí mít pravdu.

Vhodné je opakovat si jakoukoliv jednu modrou větu, kterou si týdně, měsíce či i roky oddaně říkáme a používáme na všechno, co nás každý den potkává. Příkladem jsou věty:

„Vykonávám potřeby přítomnosti, aniž bych si přál, aby věci byly jinak.“

„A budu vědět, co je třeba vědět, až to bude třeba vědět (vidět, slyšet, poznat...)“

„A jsem zodpovědný za úsilí a ne za výsledek.“

„Všechn strach je mylnou představou, a já to bezpodmínečně vím, jdu skrze něj, stůj co stůj. V absolutní Skutečnosti okamžiku jsem vždy v bezpečí.“ Důvodem proč většinu věcí děláme, je ze strachu z nemoci, z chudoby, ze stáří či ze smrti.

„Myšlenky naskakují oproti tichému pozadí nemyšlenkovitosti.“ A na každou myšlenku, moji i jiných, máte právo si říci: „Děkuji za pozvání, nepřijímám!“

A jak jsme si již řekli, modlíme se soustavně o Boží Přízeň, čili o přeměnu vyvolávající duchovní energii, která jakoby nabuzovala možnosti, které by nám snad jinak nepřišli na mysl v tom čase. Například o Přízeň na vzdávání našich nakupených stanovisek, snad i bezeslovně, aby se naše situace ve vzájemném pokoji a klidu nějak poriešila a vykrytalizovala, či snad udrncala.

Pomoc Boha se projeví tehdy, když si přiznám, že s těmi problémy se já sám neumím vypořádat, jsem v koncích a jednoduše je vzdávám Bohu.

Takto vědomě zlehka obměkčujeme naše zarytá stanoviska a postupně uvolňujeme překážky k pokoji a klidu v nás, tedy představy a koncepty v nás. Jednoduše řečeno, přestáváme šťúrat myšlenkovitostí do pozorovaných lidí avěcí a dovolujeme jim být tím, čím jsou. Vlastně dovolujeme jiným, aby byli jiní, a nedovolujeme jiným, aby měnili NAŠE zaměření. Tedy máme ochotu vzdát se své tvrdohlavosti, čímž

otevíváme prostor Duchovní Vůli Já-Bytí. Postupně děkujeme všem emocím a pocitům za pozvání, které nepřijímáme, ale naopak vzdáváme je, protože z nich neustále džusuje náš ego-macík, který chce soustavně zakusovat a nechce mít pokoj a klid. Při upřímném zaostření je vidět, že každá emoce je sama o sobě její vlastní odměnou.

Děkujeme ti, Ó Pane, za tvoji Boží přítomnost, která se projevuje jako pokoj, ticho a existence. A dospějeme k poznání, že „Moje skutečnost je dokonalá vyrovnanost a souladná souhra.“

A jak Dr. Hawkins říká – Gloria in Excelsis Deo – čili Nejvyšší Sláva Bohu.

KONEC – po vyčerpání témat neoficiální části.

Bezplatné připojování se zůstává zachováno, pokud příspěvky postačují na krytí výdajů.

Družstvo Evoluce, které tyto aktivity zastrešuje, je financováno jen z darů.

Minulý týden bylo darováno 2297 Kč

Děkujeme za finanční podporu.

Nabízíme záznam celého on-line setkání:

Zvukový záznam v MP3:

https://drive.google.com/file/d/1YwT_ZWt6-ZsJLiMJLdpb8hTA7Hst1Qd/view?usp=sharing